Андоз ва даҳяк

Андоз - саҳми ҳатмӣ ба даромади давлатӣ, ки аз ҷониби ҳукумат аз даромади коргарон ва фоидаи тиҷоратӣ ситонида мешавад ё ба арзиши баъзе молҳо, хизматрасонӣ ва муомилот илова карда мешавад.

Даҳяк - 10% аз ҳосил ё даромади солона, ки қаблан ҳамчун андоз барои дастгирии калисо ва рӯҳониён гирифта мешуд

Панҷтабор

Ва муборак бод Худои Таоло, ки душманонатро ба дасти ту таслим кард. Ва Ӯ ба ӯ аз ҳама чиз даҳяк дод. Ҳастӣ 14:20

Ва тамоми даҳяки замин, хоҳ аз тухми замин бошад, хоҳ аз меваи дарахт, аз они Худованд аст: он барои Худованд муқаддас аст. Ва агар касе хоҳад, ки аз даҳяки худ чизеро фидия диҳад, бояд панҷяки онро ба он илова кунад. Ва дар бораи даҳяки гову рама, ҳатто аз ҳар чизе, ки аз зери асо мегузарад, даҳяки он барои Худованд муқаддас хоҳад буд. Левӣ 27:30-32

Аммо даҳяки банӣ-Исроилро, ки онҳо ҳамчун ҳадя ба Худованд пешкаш мекунанд, Ман ба левизодагон барои мерос додан додам; бинобар ин ба онҳо гуфтам: «Дар миёни банӣ-Исроил онҳо мерос нахоҳанд дошт». Ба левизодагон чунин бигӯ ва ба онҳо бигӯ: «Вақте ки шумо аз банӣ-Исроил даҳякеро, ки Ман аз онҳо ба шумо ҳамчун мерос додаам, мегиред, аз он ҳадяи даҳякро барои Худованд пешкаш кунед, яъне даҳяки он. Ҳамин тавр шумо низ аз ҳамаи даҳякҳои худ, ки аз банӣ-Исроил мегиред, ҳадяи даҳякро барои Худованд пешкаш кунед; ва аз он ҳадяи Худовандро ба Ҳоруни коҳин диҳед». Ададҳо 18:24,26,28

Ва аз мардони ҷангие, ки ба ҷанг рафтаанд, ба Худованд хироҷ супоред: аз панҷсад нафар, аз одамон ва аз говон ва аз харон ва аз гӯсфандон. Ададҳо 31:28

Ва хироҷи Худованд аз гӯсфандон шашсаду ҳафтоду понздаҳ сар буд. Ва говҳо сию шаш ҳазор сар буданд, ки аз онҳо хироҷи Худованд ҳафтоду дувоздаҳ сар буд. Ва харҳо сию ҳазору панҷсад сар буданд, ки аз онҳо хироҷи Худованд шасту як сар буд. Ва одамон шонздаҳ ҳазор нафар буданд, ки аз онҳо хироҷи Худованд сию ду нафар буд. Ва Мусо хироҷро, ки қурбонии Худованд буд, ба Элъозори коҳин дод, чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуда буд. Ададҳо 31:37-41

Ва дар он ҷо қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои худ, ушрҳои худ ва ҳадияҳои дастӣ, назрҳои худ ва хайрияҳои ихтиёрии худ, нахустзодагони гову гӯсфандони худро биёред. Он гоҳ ҷое хоҳад буд, ки Худованд Худои шумо онро интихоб кунад, то номи Худро дар он ҷо сокин гардонад; дар он ҷо ҳар он чиро, ки ман ба шумо амр медиҳам, биёред; қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои худ, ушрҳои худ ва хайрияҳои дастӣ ва ҳама назрҳои интихобии худро, ки ба Худованд назр мекунед: дар дарвозаҳои худ ушрҳои ғалладонагиҳо, шаробҳо, равғанҳо, нахустзодагони гову гӯсфандони худ, на назрҳои худ, на хайрияҳои ихтиёрии худ, на хайрияҳои ихтиёрии худ, на хайрияҳои дастӣ. Такрори Шариат 12:6,11,17

Ту тамоми ҳосили тухмии худро, ки киштзор сол аз сол медиҳад, даҳяк хоҳӣ дод. Ва ту дар ҳузури Худованд Худои худ, дар ҷое ки Ӯ номи Худро дар он ҷо ҷойгир кунад, даҳяки ғалладонагиҳоят, шаробат ва равғанат ва нахустзодагони гову гӯсфандони худро бихӯр, то ки

ҳамеша аз Худованд Худои худ битарсӣ. Дар охири се сол тамоми даҳяки ҳосили худро дар ҳамон сол ҷамъ оварӣ ва онро дар дарвозаҳои худ гузор. Ва левизодагон, — зеро ки ӯ бо ту ҳисса ва мерос надорад, ва ғарибон ва ятимҳо ва бевазаноне, ки дар дарвозаҳои ту ҳастанд, меоянд ва бихӯранд ва сер шаванд, то ки Худованд Худои ту туро дар ҳама кори дастат, ки мекунӣ, баракат диҳад. Такрори Шариат 14:22-23,28-29

Ва иди ҳафтаҳоро барои Худованд Худои худ бо хайрияи ихтиёрии дастат ҷашн гир, ки онро ба Худованд Худои худ бидиҳӣ, чунон ки Худованд Худои ту туро баракат додааст: Такрори Шариат 16:10

Вақте ки ба шаҳре барои ҷанг наздик мешавед, ба он сулҳ эълон кунед. Ва агар он ба шумо сулҳ эълон кунад ва дарҳояшонро барои шумо боз кунад, пас ҳамаи мардуме, ки дар он ҷо ҳастанд, ба шумо хироҷгузор хоҳанд буд ва ба шумо хизмат хоҳанд кард. Такрори Шариат 20:10-11

Вақте ки шумо даҳякро ба анҷом расондед, ҳамаи даҳякҳои худро дар соли сеюм, ки соли даҳяк аст, афзун кунед ва онро ба левизодагон, ғарибон, ятимҳо ва бевазанон диҳед, то ки онҳо дар дарвозаҳои шумо бихӯранд ва сер шаванд; Такрори Шариат 26:12

Таърих

Ва онҳо канъониёнро, ки дар Гезер сокин буданд, бадар рондагон, ва канъониён то имрӯз дар миёни эфроимиён зиндагӣ мекунанд ва хироҷ мехӯранд. Еҳушаъ 16:10

Аммо вақте ки банӣ-Исроил қувват гирифтанд, канъониёнро ба хироҷ гузошт, аммо онҳоро пурра бадар накард (Еҳушаъ 17:13).

Ва ҳангоме ки Исроил қавӣ шуд, онҳо канъониёнро ба хироҷ гузоштанд, вале онҳоро тамоман бадар ронданд. Забулун на сокинони Китрӯн ва на сокинони Наҳалолро бадар ронд, балки канъониён дар миёни онҳо зиндагӣ карда, хироҷгузор шуданд. Нафтолӣ на сокинони Байт-Шемеш ва на сокинони Байт-Анотро бадар ронд, балки дар байни канъониён, ки сокинони он замин буданд, зиндагӣ кард. Бо вуҷуди ин, сокинони Байт-Шемеш ва Байт-Анот хироҷгузори онҳо шуданд. Аммо амӯриён мехостанд дар кӯҳи Ҳерес, дар Ойёлӯн ва дар Шаалбим зиндагӣ кунанд, аммо дасти хонадони Юсуф ғолиб омад, ва онҳо хироҷгузор шуданд. Доварон 1:28,30,33,35

Ва Адӯром сардори боҷ буд, ва Еҳӯшофот ибни Аҳилуд нависанда буд. 2 Подшоҳон 10:24

Ва Аҳишор сардори хона буд; ва Адонирам писари Абдо сардори боҷгирон буд. 1 Подшоҳон 4:6

Фарзандони онҳо, ки баъд аз онҳо дар замин боқӣ монданд, ва банӣ-Исроил низ натавонистанд онҳоро комилан нобуд кунанд, Сулаймон аз онҳо хироҷи ғуломӣ гирифт, то имрӯз. 1 Подшоҳон 9:21

Он гоҳ подшоҳ Раҳабъом Адӯромро, ки сардори боҷ буд, фиристод, ва тамоми Исроил ӯро бо сангҳо сангсор карданд, ки ӯ мурд. Аз ин рӯ, подшоҳ Раҳабъом шитоб кард, то ба аробааш савор шавад, то ба Ерусалим фирор кунад. 1 Подшоҳон 12:18

Ва фиръавн Накӯҳ ӯро дар Рибло дар замини Ҳамот занҷирбанд кард, то ки дар Ерусалим подшоҳӣ накунад; ва бар замин сад талант нуқра ва як талант тилло хироҷ муқаррар кард. 2 Подшоҳон 23:33

Ва Еҳӯёқим нуқра ва тиллоро ба фиръавн дод, аммо ӯ заминро андоз ситонид, то пулро мувофиқи амри фиръавн диҳад: аз ҳар кас нуқра ва тиллоро мувофиқи андози худ ситонид, то ки онро ба фиръавн Накӯҳ диҳад. 2 Подшоҳон 23:35

Аммо ҳамаи қавме, ки аз ҳиттиҳо, амӯриён, фариззиён, ҳиввиён ва ябусиён боқӣ монда буданд, ки аз Исроил набуданд, балки аз фарзандони онҳо, ки баъд аз онҳо дар замин боқӣ монда буданд ва банӣ-Исроил онҳоро хӯрда натавонистанд, Сулаймон онҳоро то имрӯз хироҷ гардонд. 2 Вақоеънома 8:7-8

Он гоҳ подшоҳ Раҳабъом Ҳадорамро, ки сардори боҷ буд, фиристод; ва банӣ-Исроил ӯро сангсор карданд, ки ӯ мурд. Аммо подшоҳ Раҳабъом шитоб кард, то ӯро ба аробааш барад, то ба Ерусалим фирор кунад. 2 Вақоеънома 10:18

Ва тарси Худованд ҳамаи салтанатҳои заминҳои атрофи Яҳудоро фаро гирифт, то ки онҳо бар зидди Еҳӯшофот ҷанг накунанд. Ҳамчунин баъзе аз фалиштиён ба Еҳӯшофот тӯҳфаҳо ва нуқраи хироҷ оварданд; ва арабҳо ба ӯ рама, ҳафт ҳазору ҳафтсад қӯчқор ва ҳафт ҳазору ҳафтсад буз оварданд. Ва Еҳӯшофот хеле бузург шуд; ва дар Яҳудо қалъаҳо ва шаҳрҳои захиравӣ сохт. 2 Вақоеънома 17:10-12

Ва ҳамин ки фармон паҳн шуд, банӣ-Исроил аввалин ҳосили ғалла, шароб, равған ва асал ва тамоми ҳосили заминро фаровон оварданд; ва даҳяки ҳама чизро фаровон оварданд. Ва банӣ-Исроил ва Яҳудо, ки дар шаҳрҳои Яҳудо зиндагӣ мекарданд, даҳяки гову гӯсфандон ва даҳяки чизҳои муқаддасро, ки барои Худованд Худои худ бахшида шуда буданд, оварда, онҳоро тӯда-тӯда гузоштанд. Ва қурбониҳо, даҳякҳо ва чизҳои бахшидашударо бо садоқат оварданд, ки Кононияи левизода бар онҳо сардор буд ва бародари ӯ Шимъӣ баъд аз ӯ буд. 2 Вақоеънома 31:5-6,12

Ин нусхаи номаест, ки онҳо ба ӯ, ба подшоҳ Артахшасто, фиристодаанд; бандагони ту, мардони он тарафи дарё, ва дар чунин вақт. Бигзор подшоҳ маълум бошад, ки яҳудиёне, ки аз назди ту назди мо омада буданд, ба Ерусалим омада, шаҳри исёнкор ва бадкирдорро бино кардаанд ва деворҳои онро барпо кардаанд ва таҳкурсии онро мустаҳкам кардаанд. Бигзор подшоҳ акнун маълум бошад, ки агар ин шаҳр сохта шавад ва деворҳо аз нав барқарор шаванд, онҳо боҷ, хироҷ ва андоз нахоҳанд пардохт кард ва ту ба даромади подшоҳон зарар хоҳӣ расонд. Эзро 4:11-13

Номае, ки шумо ба мо фиристодед, дар пеши назари ман ба таври возеҳ хонда шуд. Ва ман фармон додам, ва ҷустуҷӯ гузаронида шуд, ва маълум шуд, ки ин шаҳри қадим бар зидди подшоҳон шӯриш бардоштааст ва дар он ҷо шӯриш ва исён бардошта шудааст. Подшоҳони бузурге бар Ерусалим низ буданд, ки бар ҳамаи кишварҳои он тарафи дарё ҳукмронӣ мекарданд ва ба онҳо боҷ, хироҷ ва андоз супорида мешуд. Акнун фармон диҳед, ки ин одамонро қатъ кунанд ва ин шаҳр бино нашавад, то он даме ки аз ман фармони дигаре дода нашавад. Эзро 4:18-21

Ва ман фармон медиҳам, ки шумо бо пирони ин яҳудиён барои сохтани ин хонаи Худо чӣ кор кунед: аз молу мулки подшоҳ, ҳатто аз хироҷи он тарафи дарё, фавран ба ин одамон хароҷот дода шавад, то ки онҳо монеа нашаванд. Эзро 6:8

Ҳамчунин ба шумо шаҳодат медиҳем, ки бар коҳинон ва левизодагон, сарояндагон, дарбонон, тобеон ва хизматгорони ин хонаи Худо андоз, хироҷ ё боҷ ситонидан ҷоиз нест. Эзро 7:24

Ҳамчунин гуфтанд: «Мо пулро барои хироҷи подшоҳ ва он барои заминҳо ва токзорҳои худ қарз гирифтем» (Наҳемё 5:4).

Ва мо аввалин меваҳои хамири худ, ҳадияҳои худ ва меваҳои ҳар навъ дарахтон, аз шароб ва равғанро барои коҳинон, ба ҳуҷраҳои хонаи Худои мо, ва ушрҳои замини худро барои левизодагон биёрем, то ки ҳамон левизодагон дар ҳамаи шаҳрҳои киштзори мо ушр дошта бошанд. Ва коҳин, писари Ҳорун, бо левизодагон хоҳад буд, вақте ки левизодагон ушр мегиранд; ва левизодагон ушрҳои даҳрро ба хонаи Худои мо, ба ҳуҷраҳо, ба ганҷина меоранд. Наҳемё 10:37-38

Ва дар он вақт баъзеҳо барои ҳуҷраҳо барои ганҷҳо, барои хайрияҳо, барои меваҳои аввал ва барои ушрҳо таъин карда шуданд, то ки аз саҳроҳои шаҳрҳо ба онҳо қисмҳои шариатро барои коҳинон ва левизодагон ҷамъ кунанд, зеро Яҳудо аз коҳинон ва левизодагон, ки интизор буданд, шод буд. Наҳемё 12:44

Ва ӯ барои ӯ як ҳуҷраи калоне омода карда буд, ки қаблан дар он ҷо қурбониҳои ордӣ, бухур ва зарфҳо, ушрҳои ғалладонагӣ, шароби нав ва равған, ки бояд ба левизодагон, муғанниён ва дарбонон дода мешуд, ва қурбониҳои коҳинон гузошта мешуданд. Он гоҳ тамоми Яҳудо ушрҳои ғалладонагӣ, шароби нав ва равғанро ба ганҷинаҳо оварданд. Наҳемё 13:5,12

Ва подшоҳ Аҳашверӯш бар замин ва бар ҷазираҳои баҳр андоз ситонид. Эстер 10:1

Пайғамбарон

Он гоҳ дар тахти ӯ ҷамъкунандаи андоз дар ҷалоли салтанат хоҳад буд, аммо дар давоми чанд рӯз ӯ нобуд хоҳад шуд, на бо хашм ва на бо ҷанг (Дониёл 11:20).

Ба Байт-Ил биёед ва гуноҳ кунед; дар Ҷилҷол гуноҳро афзун кунед; ва қурбониҳои худро ҳар саҳар ва даҳякҳои худро пас аз се сол биёред; ва қурбонии шукрона бо хамиртуруш тақдим кунед ва қурбониҳои хайрияро эълон ва эълон кунед, зеро ки шумо, эй банӣ-Исроил, чунин ҳастед, мегӯяд Худованд Худо. Амос 4:4-5

Оё одам Худоро ғорат мекунад? Аммо шумо маро ғорат кардед. Аммо шумо мегӯед: «Мо аз куҷо туро ғорат кардем?» Дар даҳяк ва қурбониҳо. Шумо бо лаънат малъун шудаед, зеро шумо тамоми ин миллат маро ғорат кардед. Ҳамаи даҳякҳоро ба анбор биёред, то ки дар хонаи ман хӯрок бошад ва ҳоло бо ин маро имтиҳон кунед, мегӯяд Худованди лашкарҳо, ки оё ман тирезаҳои осмонро барои шумо накушодам ва баракатро барои шумо нарезам, ки ҷой барои қабули он набошад. Ва Ман хӯрандаро барои шумо малъун хоҳам кард, ва ӯ меваҳои замини шуморо нобуд нахоҳад кард; ва токи шумо меваи худро пеш аз вақт дар саҳро нахоҳад андохт, мегӯяд Худованди лашкарҳо. Ва ҳамаи халқҳо шуморо хушбахт хоҳанд хонд, зеро шумо замини дилкаш хоҳед буд, мегӯяд Худованди лашкарҳо. Малокӣ 3:8-12

Инҷилҳо

Вақте ки онҳо ба Кафарнаҳум расиданд, онҳое ки боҷ ҷамъ мекарданд, назди Петрус омада, гуфтанд: «Оё устоди шумо боҷ намедиҳад?» Ӯ гуфт: «Бале». Вақте ки ӯ ба хона даромад, Исо ӯро боздошт ва гуфт: «Эй Шимъӯн, ту чӣ фикр мекунӣ? Подшоҳони замин боҷ ё боҷро аз кӣ мегиранд? Аз фарзандони худ ё аз бегонагон?» Петрус ба ӯ гуфт: «Аз бегонагон». Исо ба ӯ гуфт: « Пас, фарзандон озоданд. Аммо, барои он ки мо онҳоро ба васваса наандозем, ба баҳр рав ва қалмоқ андоз ва моҳиеро, ки аввал меафтад, бигир; ва вақте ки даҳонашро кушоӣ, як танга пул хоҳӣ ёфт; онро гирифта, ба онҳо барои ман ва худат деҳ». Матто 17:24-27

Фарисиён рафта, машварат карданд, ки чӣ тавр Ӯро дар суханаш дом афтонанд. Ва шогирдони худро бо ҳиродиён назди Ӯ фиристода, гуфтанд: «Эй Устод, мо медонем, ки Ту ростқавл ҳастӣ ва роҳи Худоро ба ростӣ таълим медиҳӣ ва ба касе парвое надорӣ, зеро Ту ба рӯи одам нигоҳ намекунӣ. Пас, ба мо бигӯ, ки чӣ фикр мекунӣ? Оё ба қайсар андоз додан ҷоиз аст ё не?» Аммо Исо бадии онҳоро дарк карда, гуфт: « Эй дурӯягон, чаро Маро меозмоед? Пули андозро ба ман нишон диҳед». Ва онҳо ба Ӯ як динор оварданд. Ва Ӯ ба онҳо гуфт: « Ин тасвир ва навиштаҷот аз они кист?» Онҳо ба Ӯ гуфтанд: «Аз они қайсар». Он гоҳ Ӯ ба онҳо гуфт: « Пас, он чи аз они қайсар аст, ба қайсар ва он чи аз они Худост, ба Худо диҳед». Матто 22:15-21

Вой бар ҳоли шумо, эй китобдонон ва фарисиён, эй дурӯягон! Зеро ки шумо аз наъно, бодиён ва зира даҳяк медиҳед, вале муҳимтарин аҳкоми шариат, яъне доварӣ, марҳамат ва имонро фаромӯш кардаед; бояд инҳоро мекардед ва дигарашро тарк намекардед. Матто 23:23

Вақте ки онҳо омаданд, ба Ӯ гуфтанд: «Эй Устод, мо медонем, ки Ту ростқавл ҳастӣ ва ба касе парвое надорӣ; зеро Ту ба одамон нигоҳ намекунӣ, балки роҳи Худоро ба ростӣ таълим медиҳӣ; оё ба қайсар андоз додан ҷоиз аст, ё не? Оё мо бояд диҳем ё надиҳем?» Аммо ӯ, ки риёкории онҳоро медонист, ба онҳо гуфт: « Чаро Маро меозмоед? Як динор биёред, то онро бубинам». Онҳо оварданд. Ӯ ба онҳо гуфт: « Ин тасвир ва навиштаҷот аз они кист?» Онҳо ба ӯ гуфтанд: «Аз они қайсар». Исо дар ҷавоби онҳо гуфт: « Он чи аз они қайсар аст, ба қайсар ва он чи аз они Худост, ба Худо диҳед». Ва онҳо аз ӯ дар ҳайрат монданд. Марқӯс 12:14-17

Ва Исо рӯ ба рӯи ганҷина нишаста дид, ки чӣ тавр мардум ба ганҷина пул меандохтанд ва бисёре аз сарватмандон пули зиёд меандохтанд. Ва бевазани камбағале омад ва ду фулус андохт, ки як футин буд. Ва шогирдонашро даъват карда, ба онҳо гуфт: «Ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки ин бевазани камбағал аз ҳамаи онҳое ки ба ганҷина андохтанд, бештар андохт; зеро онҳо ҳама чизро аз фаровонии худ андохтанд, аммо вай аз камбағалии худ ҳар чизеро, ки дошт, андохт, ҳатто тамоми зиндагии худро.» Марқӯс 12:41-44

Ва дар он рӯзҳо аз ҷониби қайсар Августус фармоне баромад, ки тамоми ҷаҳонро саршуморӣ кунанд. (Ва ин саршуморӣ бори аввал вақте ки Кириниус ҳокими Сурия буд, сурат гирифт.) Ва ҳама барои саршуморӣ, ҳар кас ба шаҳри худ рафтанд. Ва Юсуф низ аз Ҷалил, аз шаҳри Носира, ба Яҳудо, ба шаҳри Довуд, ки Байт-Лаҳм ном дорад, рафт, зеро ӯ аз хонадон ва авлоди Довуд буд:) то бо Марям, ки номзади ӯ буд ва ҳомиладор буд, саршуморӣ шавад. Луқо 2:1-5

Аммо вой бар ҳоли шумо, эй фарисиён! Зеро ки шумо аз наъно, райҳон ва ҳар навъ гиёҳҳо даҳяк медиҳед, вале аз адолат ва муҳаббати Худо чашм мепӯшед; бояд инҳоро мекардед ва дигаронро тарк намекардед. Луқо 11:42

Ду мард барои дуо ба маъбад рафтанд; яке фарисӣ ва дигаре боҷгир. Фарисӣ истода, дар дили худ чунин дуо гуфт: «Худоё, Туро шукр мегӯям, ки ман мисли дигарон нестам: ғоратгарон, золимон, зинокорон ё мисли ин боҷгир. Ман ҳафтае ду маротиба рӯза мегирам ва аз ҳар чизе, ки дорам, даҳяк медиҳам». Боҷгир, ки дур истода буд, ҳатто ҷуръат накард, ки чашмонашро ба осмон баланд кунад, балки ба синааш зад ва гуфт: «Худоё, ба ман, ки гунаҳкор ҳастам, раҳм кун». Луқо 18:10-13

Ва онҳо аз Ӯ пурсиданд: «Эй Устод, мо медонем, ки Ту дуруст мегӯӣ ва таълим медиҳӣ, ва ҳеҷ касро қабул намекунӣ, балки роҳи Худоро ба ростӣ таълим медиҳӣ. Оё барои мо равост, ки ба қайсар андоз диҳем ё не?» Аммо Ӯ найранги онҳоро дарк карда, ба онҳо гуфт: « Чаро Маро меозмоед? Ба ман як динор нишон диҳед. Он акс ва навиштаҷоти кӣ аст?» Онҳо ҷавоб доданд: «Аз они қайсар». Ва Ӯ ба онҳо гуфт: « Пас, он чи аз они қайсар аст, ба қайсар ва он чи аз они Худост, ба Худо диҳед». Луқо 20:21-25

Ва Ӯ чашм дӯхта, сарватмандонро дид, ки хайрияҳои худро ба ганҷина меандохтанд. Ва бевазани камбағалеро низ дид, ки ду фулус дар он ҷо меандохт. Ва гуфт: « Ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки ин бевазани камбағал аз ҳама бештар хайрия кардааст; зеро ҳамаи онҳо аз фаровонии худ хайрияҳои Худоро андохтанд, аммо вай аз камбағалии худ тамоми зиндагии худро андохт». Луқо 21:1-4

Ва тамоми мардум бархоста, Ӯро назди Пилотус бурданд. Ва онҳо ба айбдор кардани Ӯ шурӯъ карда, гуфтанд: «Мо ин одамро ёфтем, ки қавмро фиреб медиҳад ва ба қайсар андоз доданро манъ мекунад ва мегӯяд, ки худро Масеҳ Подшоҳ аст». Пилот аз Ӯ пурсид: «Оё Ту Подшоҳи Яҳудиён ҳастӣ?» Ӯ дар ҷавоби вай гуфт: « Ту мегӯӣ». Он гоҳ Пилот ба саркоҳинон ва мардум гуфт: «Ман дар ин одам ҳеҷ айбе намеёбам». Луқо 23:1-4

Баъд аз ин мард Яҳудои Ҷалилӣ дар рӯзҳои саршуморӣ бархост ва мардуми зиёдеро аз паси худ кашид; ӯ низ мурд; ва ҳамаи пайравонаш пароканда шуданд. Аъмол 5:37

Номаҳо

Барои ҳамин шумо низ андоз супоред; зеро онҳо хизматгорони Худо ҳастанд, ки доимо дар ин кор машғуланд. Пас, ба ҳама ҳаққи худро диҳед: андозро ба касе ки андоз ҳақ дорад; боҷро ба касе ки боҷ ҳақ дорад; тарсро ба касе ки тарс дорад; иззатро ба касе ки иззат дорад. Румиён 13:6-7

Ва дар ҳақиқат, онҳое ки аз писарони Левӣ ҳастанд ва вазифаи коҳиниро мегиранд, амр доранд, ки мувофиқи шариат аз қавм, яъне аз бародарони худ, даҳяк гиранд, гарчанде ки онҳо аз камари Иброҳим ба вуҷуд омадаанд. Аммо касе ки аз насаби онҳо ба ҳисоб гирифта нашудааст, аз Иброҳим даҳяк гирифт ва касеро, ки ваъдаҳо дошт, баракат дод. Ва бе ягон баҳс, хурдтар аз бузургтар баракат меёбад. Ва дар ин ҷо одамоне, ки мемиранд, даҳяк мегиранд, аммо дар он ҷо он касе, ки дар бораи ӯ шаҳодат дода шудааст, ки ӯ зинда аст, онҳоро мегирад. Ва чунон ки ман метавонам бигӯям, Левӣ низ, ки даҳяк мегирад, даҳякро ба Иброҳим дод. Ибриён 7:5-9

Апокриф

Ва мардум Юоҳоз писари Йӯшиёро гирифта, ӯро ба ҷои падараш Йӯшиё, вақте ки бисту сесола буд, подшоҳ карданд. Ва ӯ се моҳ дар Яҳудо ва Ерусалим подшоҳӣ кард. Ва подшоҳи Миср ӯро аз салтанат дар Ерусалим барканор кард. Ва ӯ ба замин сад талант нуқра ва як талант тилло андоз муқаррар кард. 1 Эзрос 1:34-36

Ба подшоҳ Артексеркс, эй оғои мо, бандагони ту, Ратумус, қиссанавис ва Семелиус, котиб ва дигар аъзои шӯрои онҳо ва довароне, ки дар Селосирия ва Финиқия ҳастанд. Акнун ба оғои подшоҳ маълум шавад, ки яҳудиёне, ки аз ту то мо ҳастанд, ба Ерусалим, ин шаҳри исёнкор ва бадкор, омада, бозорҳоро месозанд ва деворҳои онро таъмир мекунанд ва таҳкурсии маъбадро мегузоранд. Агар ин шаҳр ва деворҳои он аз нав сохта шаванд, онҳо на танҳо аз додани боҷ саркашӣ мекунанд, балки бар зидди подшоҳон низ исён хоҳанд кард. 1 Эзро 2:17-19

Ҳамчунин онҳое, ки сарбоз нестанд ва ба ҷангҳо сарукор надоранд, балки ба кишоварзӣ машғуланд, вақте ки ҳосили кошташударо даравида, онро ба подшоҳ меоранд ва якдигарро маҷбур мекунанд, ки ба подшоҳ андоз супоранд (1 Эзро 4:6).

Ва ӯ барои ҳамаи яҳудиёне, ки аз салтанати ӯ ба Яҳудия рафта буданд, дар бораи озодии худ навишта буд, ки ҳеҷ як афсар, на ҳоким, на сардори адлия ва на хазинадор набояд ба дарвозаҳои онҳо зӯран дарояд; ва тамоми замине, ки онҳо доранд, бе боҷ озод бошад; ва адӯмиён деҳаҳои яҳудиёне, ки дар он вақт дар ихтиёр доштанд, ба ихтиёри онҳо супоранд: бале, ҳар сол барои сохтмони маъбад бист талант дода шавад, то замони сохта шуданаш; ва ҳар сол даҳ таланти дигар, то қурбониҳои сӯхтанӣ дар қурбонгоҳ ҳар рӯз нигоҳ дошта шаванд, чунон ки онҳо фармон дода буданд, ки ҳафтдаҳ қурбонӣ пешниҳод кунанд; ва ҳамаи онҳое, ки аз Бобил барои сохтани шаҳр рафтаанд, озодии озод дошта бошанд, инчунин онҳо ва наслҳои онҳо ва ҳамаи коҳиноне, ки рафтаанд. 1 Эзро 4:49-53

Ва мардуми он ҷо ба исён ва ҷанг дода шуда буданд; ва подшоҳони пуркудрат ва бераҳм дар Ерусалим буданд, ки дар Селошир ва Финикия ҳукмронӣ мекарданд ва боҷ меситониданд. 1 Эзро 2:27

Ман инчунин амр додам, ки онро аз нав обод кунанд ва онҳо бодиққат кӯшиш кунанд, ки ба асирони яҳудиён кумак кунанд, то он даме ки хонаи Худованд сохта шавад: Ва аз хироҷи Селошир ва Финиқия як қисм бодиққат барои қурбониҳои Худованд, яъне барои Зорбобили ҳоким, барои говҳо, қӯчқорҳо ва барраҳо, ва инчунин ғалла, намак, шароб ва равған, ва он ҳар сол бе ягон шубҳа, мувофиқи он ки коҳиноне, ки дар Ерусалим ҳастанд, бояд ҳар рӯз сарф карда шаванд, дода шавад: то ки барои подшоҳ ва фарзандонаш ба Худои Таоло қурбониҳо оварда шаванд ва онҳо барои ҷони худ дуо гӯянд. 1 Эзро 6:28-31

Ман ба шумо амр медиҳам, ки аз коҳинон, левизодагон, хонандагони муқаддас, дарбонон, хизматгорони маъбад, ё аз касе ки дар ин маъбад коре мекунад, андоз ва ягон ситонидани дигар талаб накунед ва ҳеҷ кас ҳақ надорад, ки ба онҳо чизеро таҳмил кунад. 1 Эзро 8:22

Дар ҳамаи тӯҳфаҳои худ чеҳраи шодмонро нишон деҳ ва даҳякҳои худро бо шодӣ тақдим кун. (Экклесиастикус 35:9)

Ва ӯ лашкари пурқувватеро ҷамъ кард ва бар кишварҳо, халқҳо ва подшоҳон ҳукмронӣ кард, ки онҳо ба ӯ хироҷгузор шуданд. 1 Маккабис 1:4

Ва пас аз ду сол, подшоҳ сардори ҷамъкунандаи андози худро ба шаҳрҳои Яҳудо фиристод, ки бо издиҳоми бузурге ба Ерусалим омаданд ва ба онҳо суханони сулҳҷӯёна гуфтанд, аммо ҳамааш фиреб буд: зеро вақте ки ба ӯ имон оварданд, ӯ ногаҳон ба шаҳр афтод ва онро сахт зад ва мардуми зиёдеро аз Исроил нобуд кард. 1 Маккабис 1:29-30

Бо вуҷуди ин, вақте ки ӯ дид, ки пули ганҷҳояш кам шудааст ва хироҷҳо дар кишвар кам шудаанд, зеро аз сабаби низоъ ва вабое, ки ӯ бо бекор кардани қонунҳои қадимӣ бар замин оварда буд, ӯ метарсид, ки дигар наметавонад ин пардохтҳоро бар дӯш гирад ва тӯҳфаҳоеро, ки мисли пештара саховатмандона медиҳанд, надошта бошад, зеро ӯ аз подшоҳоне, ки пеш аз ӯ буданд, фаровонтар буд. Аз ин рӯ, ӯ, ки дар зеҳнаш хеле дар ҳайрат буд, қарор кард, ки ба Форс равад, то хироҷҳои кишварҳоро бигирад ва пули зиёд ҷамъ кунад. 1 Маккабис 3:29-31

Онҳо либосҳои коҳинон, меваҳои аввал ва даҳякҳоро оварданд ва назиронро, ки рӯзҳои худро ба охир расонида буданд, барангехтанд. 1 Маккабиён 3:49

Ва онҳо мардони шуҷоъ буданд. Ба ӯ инчунин дар бораи ҷангҳо ва амалҳои неки онҳо, ки дар байни ғалотиён анҷом дода буданд ва чӣ гуна онҳоро забт карда, ба онҳо хироҷ гузошта буданд, нақл карда шуд; ва бо сиёсат ва сабри худ онҳо тамоми ҷойро забт карданд, гарчанде ки он аз онҳо хеле дур буд; ва подшоҳоне, ки аз кунҷҳои дури замин бар зидди онҳо омада буданд, то он даме ки онҳоро сарнагун карданд ва ба онҳо зарбаи бузурге заданд, то ки дигарон ҳар сол ба онҳо хироҷ медоданд: Ва чӣ гуна онҳо ӯро зинда гирифтанд ва аҳд бастанд, ки ӯ ва онҳое, ки баъд аз ӯ подшоҳӣ мекарданд, хироҷи бузурге супоранд ва гаравгонҳо диҳанд ва он чизе, ки ба мувофиқа расида буд, 1 Маккабис 8:2,4,7

Ва акнун ман туро озод мекунам ва ба хотири ту ҳамаи яҳудиёнро аз хироҷ, аз гумруки намак ва аз андозҳои тоҷ озод мекунам, ва аз он чизе, ки барои гирифтани қисми сеюм ё тухмӣ ва нисфи меваи дарахтон ба ман тааллуқ дорад, ман онро аз имрӯз озод мекунам, то ки онҳо аз замини Яҳудо ва аз се ҳукумате, ки аз замини Сомария ва Ҷалил ба он илова карда мешаванд, аз имрӯз то абад гирифта нашаванд. Бигзор Ерусалим низ муқаддас ва озод бошад, бо марзҳои он, ҳам аз даҳяк ва ҳам аз хироҷ. 1 Маккабис 10:29-31

Ва ман ҳамаи яҳудиёне, ки аз сарзамини Яҳудо ба ҳар қисмати салтанати ман асир шуда буданд, озодӣ додам ва мехоҳам, ки ҳамаи афсарони ман ҳатто аз чорвои худ хироҷро баргардонанд. 1 Маккабис 10:33

Он гоҳ Йӯнотон аз подшоҳ хоҳиш кард, ки Яҳудоро, инчунин се ҳукуматро бо сарзамини Сомария, аз хироҷ озод кунад ва ба ӯ сесад талант ваъда дод (1 Маккабис 11:28).

Ва дар мавриди дигар чизҳое, ки ба мо тааллуқ доранд, аз даҳякҳо ва урфу одатҳои мо, аз қабили чоҳҳои намак ва андозҳои тоҷ, ки ба мо тааллуқ доранд, мо онҳоро барои сабук кардани онҳо аз ҳамаи онҳо озод мекунем. 1 Маккабис 11:35

Ҳар гуна хато ё нокомии то имрӯз содиршударо мо мебахшем, ва инчунин андози тоҷро, ки шумо ба мо қарздоред; ва агар дар Ерусалим ягон андози дигаре пардохта мешуд, дигар пардохта намешавад. 1 Маккавей 13:39

Акнун шаҳрҳоеро, ки шумо забт кардаед, ва хироҷҳои маконҳоеро, ки шумо берун аз ҳудуди Яҳудо ҳукмронӣ кардаед, раҳо кунед; ё барои онҳо ба ман панҷсад талант нуқра диҳед; ва барои зараре, ки шумо расонидаед, ва хироҷҳои шаҳрҳо, панҷсад таланти дигар диҳед; агар не, мо меоем ва бар зидди шумо меҷангем» (1 Маккабис 15:30-31).

Пас, Никанор аз яҳудиёни асир пул ба даст овард, то ки ду ҳазор талант хироҷро, ки подшоҳ бояд ба румиён медод, пардохт кунад (2 Маккавей 8:10).

Ҳамин тавр, ӯ, ки ба румиён хироҷи онҳоро тавассути асирон дар Ерусалим баргардонд, ба дигарон гуфт, ки яҳудиён Худоро барои онҳо меҷанганд ва аз ин рӯ, ба онҳо зарар расонидан мумкин нест, зеро онҳо қонунҳоеро, ки Ӯ ба онҳо додааст, риоя мекарданд (2 Маккабиҳо 8:36).

Ҷашер

Ва Кедорлоумер, подшоҳи Элом, аз қабилаҳои банӣ-Ҳом дур шуд ва бо онҳо ҷангид ва онҳоро мағлуб кард, ва ба панҷ шаҳри дашти он ҷо рафт ва бо онҳо ҷангид ва онҳоро мағлуб кард, ва онҳо зери ҳукмронии ӯ буданд. Ва онҳо дувоздаҳ сол ба ӯ хизмат карданд ва ба ӯ андози солона медоданд. Яшер 11:10-11

Дар соли панҷуми зиндагии Авром дар замини Канъон, мардуми Садӯм ва Амӯро ва ҳамаи шаҳрҳои водӣ аз ҳукмронии Кедорлоумер, подшоҳи Элом, исён бардоштанд, зеро ҳамаи подшоҳони шаҳрҳои водӣ дувоздаҳ сол ба Кедорлоумер хизмат карда, ба ӯ андози солона медоданд, аммо дар он рӯзҳо, дар соли сездаҳум, онҳо бар зидди ӯ исён бардоштанд. Яшер 13:11

Мо медонем, ки одати подшоҳон ин аст, ки аз зиндагон солона андоз гиранд, аммо ту на танҳо ин корро мекунӣ, балки аз мурдагон низ ҳар рӯз андоз мегирӣ. Ва подшоҳ ба Рикоён ҷавоб дод: «Номи ту дигар Рикоён номида нашавад, балки номи ту Фиръавн хоҳад буд, зеро ту аз мурдагон андоз мегирӣ; ва ӯ номи ӯро Фиръавн гузошт. Ва Фиръавн Рикоён бо маккорӣ ҳукумати Мисрро ғасб кард ва аз тамоми сокинони Миср андоз ситонид. Яшер 14:19,27,31

Ва Абром ва ҳамаи онҳое, ки ба ӯ тааллуқ доштанд, аз водии Мисраим бархоста, ба Миср омаданд; ва онҳо нав ба дарвозаи шаҳр даромада буданд, ки посбонон назди онҳо истода гуфтанд: «Аз он чи доред, даҳякро ба подшоҳ диҳед ва баъд ба шаҳр дароед». Ва Абром ва онҳое ки бо ӯ буданд, чунин карданд. Ва Абром ва одамоне, ки бо ӯ буданд, ба Миср омаданд ва вақте ки онҳо омаданд, сандуқеро, ки Соро дар он пинҳон шуда буд, оварданд ва мисриён сандуқро диданд. Ва хизматгорони подшоҳ ба Абром наздик шуда, гуфтанд: «Дар ин сандуқ чӣ дорӣ, ки мо надидаем? Акнун сандуқро кушо ва аз ҳар чизе, ки дар он аст, даҳякро ба подшоҳ деҳ». Яшер 15:8-10

Ва писарони Яъқуб ба онҳо қасам хӯрданд, ки бо онҳо даҳолат нахоҳанд кард, ва ҳамаи подшоҳони канъониён низ ба онҳо қасам хӯрданд, ва писарони Яъқуб аз он рӯз сар карда, онҳоро хироҷгар гардонданд. Яшер 40:48

Ва тамоми Миср зери назорати Юсуф буд ва Юсуф бо ҳамаи душманони атрофаш ҷангид ва онҳоро мағлуб кард; ва тамоми замин ва ҳамаи фалиштиёнро то марзҳои Канъон, Юсуф итоат кард ва ҳама зери қудрати ӯ буданд ва ба Юсуф солона андоз медоданд. Ва ҳамаи заминҳои фалиштиён ва Канъон ва Сидӯн ва дар он тарафи Урдун, дар тамоми рӯзҳои Юсуф тӯҳфаҳо меоварданд ва тамоми замин дар дасти Юсуф буд ва онҳо ба ӯ солона андоз меоварданд,

чунон ки муқаррар шуда буд, зеро Юсуф бо ҳамаи душманони атрофаш ҷангида, онҳоро мағлуб карда буд ва тамоми замин дар дасти Юсуф буд ва Юсуф дар Миср бо амният бар тахти худ нишаст. Яшер 58:8,12

Ва дар соли ҳаштоду чорум, яъне панҷоҳумин соли ҳукмронии Ҳадад, писари Бадод, подшоҳи Адӯм, чунин воқеъ шуд, ки Ҳадад ҳамаи банӣ-Эсоврo ҷамъ кард ва тамоми лашкари худро, ки тақрибан чорсад ҳазор нафар буданд, омода кард ва ба сарзамини Мӯоб рафт ва бо Мӯоб ҷангид ва онҳоро ба хироҷ супорид. Ва вақте ки ҳамаи банӣ-Мидон дар ҷанг кушта шуданд ва банӣ-Мӯоб фирор карданд, Ҳадад дар он вақт тамоми Мӯобро ба хироҷ супорид ва онҳо зери дасти ӯ шуданд ва андози солонаро мувофиқи фармон медоданд ва Ҳадад баргашт ва ба замини худ баргашт. Яшер 62:6,13

Пас Кикианус ба сӯи Арам ва фарзандони шарқ рафт ва бо онҳо ҷангид ва онҳоро шикаст дод ва ҳама дар пеши Кикианус ва қавмаш маҷрӯҳ шуданд. Ва ӯ бисёре аз онҳоро асир гирифт ва мисли аввал онҳоро зери итоат қарор дод ва дар замини онҳо хайма зад, то аз онҳо хироҷ гирад. Ва Кикианус бо Арам ва фарзандони шарқ ҷангид ва онҳоро мисли пештара зери итоат қарор дод ва онҳо хироҷи маъмулии худро ба ӯ доданд ва ӯ рафта, ба замини худ баргашт. Яшер 72:4-5,11

Ва ҳамаи фарзандони шарқ баргаштанд ва ақибнишинӣ карданд, бинобар ин Мусо ва фарзандони Куш аз паси онҳо рафтанд ва онҳоро мағлуб карданд ва бар онҳо андоз ситониданд, чунон ки одати онҳо буд. Ва Арам низ аз ҷониби Мусо ва мардуми Куш мағлуб карда шуд ва андози маъмулии худро низ медоданд. Яшер 73:43,46

Ва Абианус дар Адӯм сардоронро гузошт ва ҳамаи фарзандони Адӯм ба Абианус итоат ва хироҷгузор шуданд ва Абианус ба сарзамини худ, Киттим, баргашт. Ва дар давраи ҳукмронии худ, ӯ лашкаре баровард ва рафта, бар зидди сокинони Британния ва Кернания, фарзандони Элишоъ писари Ёвон, ҷангид ва бар онҳо ғолиб омад ва онҳоро хироҷгузор гардонд. Яшер 90:10,29

Ҷашнвораҳо

Ва Яъқуб субҳи барвақт, рӯзи чордаҳуми ҳамин моҳ, бархоста, аз ҳар чизе ки бо ӯ омада буд, аз одамон ва чорво, аз тилло ва ҳар зарф ва либос, даҳяк дод, бале, аз ҳама чиз даҳяк дод. Юбилейҳо 32:2

Ва ӯ ҳамаи ҳайвоноти покро даҳяк дод ва қурбонии сӯхта кард, вале ҳайвоноти нопокро ба писараш Левӣ дод (надод) ва ҳамаи ҷонҳои мардонро ба ӯ дод. Ва Левӣ вазифаи коҳиниро дар Байт-Ил пеш аз падараш Яъқуб бар ивази даҳ бародараш иҷро кард ва ӯ дар он ҷо коҳин буд ва Яъқуб назр кард: ҳамин тавр ӯ даҳякро ба Худованд дод ва онро тақдис кард ва он барои Ӯ муқаддас гардид. Ва аз ин рӯ, он дар лавҳаҳои осмонӣ ҳамчун қонуне барои даҳяк ва даҳяк муқаррар шудааст, ки ҳар сол дар пеши Худованд, дар ҷое, ки номи Ӯ бояд сокин шавад, бихӯранд ва барои ин қонун маҳдудияти рӯзҳо вуҷуд надорад. Ин фармон навишта шудааст, ки он ҳар сол бо хӯрдани даҳяки дуюм дар пеши Худованд дар ҷое, ки интихоб шудааст, иҷро шавад ва аз ин сол то соли оянда ҳеҷ чиз аз он зиёд нашавад. Юбилейҳо 32:8-11

Ва ҳамаи ушрҳои гову гӯсфандон барои Худованд муқаддас хоҳанд буд ва ба коҳинони Ӯ тааллуқ хоҳанд дошт, ки онҳоро сол ба сол дар ҳузури Ӯ хоҳанд хӯрд, зеро ки дар бораи ушр бар лавҳаҳои осмонӣ чунин муқаррар ва ҳаккокӣ шудааст. Юбилейҳо 32:15

Ва ӯ бар онҳо ғолиб омад ва ба онҳо хироҷ гузошт, то ки онҳо ба ӯ хироҷ супоранд, панҷ меваи замини онҳо, ва ӯ Робел ва Тамнатаресро сохт. Юбилейҳо 34:8

Ва Яъқуб ба писаронаш хабар фиристод, ки онҳо сулҳ кунанд, ва онҳо бо онҳо сулҳ карданд ва юғи ғуломӣ бар онҳо гузоштанд, то ки онҳо ба Яъқуб ва писаронаш ҳамеша хироҷ медоданд. Ва онҳо ба Яъқуб то рӯзе ки ӯ ба Миср рафт, хироҷ медоданд. Юбилейҳо 38:12-13

Китобҳои гумшудаи Китоби Муқаддас

Ва чунин воқеъ шуд, ки аз ҷониби император Август фармоне баромад, ки ҳамаи яҳудиён, ки аз Байт-Лаҳми Яҳудо буданд, ба қайд гирифта шаванд. Юсуф гуфт: «Ман ғамхорӣ мекунам, ки фарзандонам ба қайд гирифта шаванд, аммо бо ин зани ҷавон чӣ кор кунам? Аз он ки ӯро ҳамчун зани худ ба қайд гирифтанд, шарм медорам; ва агар ӯро ҳамчун духтари худ ба қайд гирам, тамоми Исроил медонанд, ки вай духтари ман нест. Вақте ки вақти таъиноти Худованд фаро расад, бигзор ӯ ҳар чиро, ки ба назараш писанд аст, кунад». Ва ӯ харро зин карда, онро ба он савор кард ва Юсуф ва Шимъӯн аз паси ӯ рафтанд ва дар масофаи се мил ба Байт-Лаҳм расиданд.

Дар соли сесаду нуҳуми давраи Искандари Мақдунӣ, Август фармонеро нашр кард, ки ҳамаи одамон бояд барои андозбандӣ дар кишвари худ раванд. Пас, Юсуф бархост ва бо ҳамсараш Марям ба Ерусалим рафт ва сипас ба Байт-Лаҳм омад, то ки ӯ ва оилааш дар шаҳри падаронаш андозбандӣ шаванд. Инҷили аввали кӯдакии Исои Масеҳ 1:4-5

Китобҳои фаромӯшшудаи Адан

Дар замоне, ки падарони мо аз риояи дурусти Шариат баҳравар буданд ва хушбахт буданд, ба тавре ки Селевк Никанор, подшоҳи Осиё, андозро барои ибодати маъбад муқаррар кард ва сиёсати моро эътироф кард, маҳз дар он вақт, баъзе одамон, ки бар хилофи созиши умумӣ фитнаангезона амал мекарданд, моро ба бисёр офатҳои гуногун гирифтор карданд. 4 Маккабис 2:10

Ман орзу мекардам, ки байни осмон ва замин қалъае созам ва мехоҳам, ки ту аз худат як марди доно ва зиракро барои ман фиристӣ, то онро барои ман созад ва ба ҳама саволҳоям ҷавоб диҳад ва андозҳо ва боҷҳои гумрукии Ашшурро барои се сол дошта бошам. Қиссаи Аҳикор 4:2

Онҳо моро хашмгин ва мағлуб карданд ва бисёре аз мардуми кишвари мо аз тарси андозҳое, ки подшоҳи Миср барои талаб кардани мо фиристодааст, ба Миср фирор карданд. Сипас ӯ ба подшоҳ гуфт: «Эй оғои ман, хашмгин нашав! Ман ба Миср меравам ва ҷавобҳоро ба Фиръавн мегардонам ва ин номаро ба ӯ нишон медиҳам ва ба ӯ дар бораи андозҳо ҷавоб медиҳам ва ҳамаи фирориёнро бармегардонам; ва бо ёрии Худои Таоло ва барои хушбахтии салтанати ту душманони туро шарманда хоҳам кард». Қиссаи Аҳикор 5:5,7

Аммо, эй оғои подшоҳ! Он чизе ки шумо дар он дар бораи андозҳои Миср барои се сол гуфтаед, акнун устувории салтанат адолати қатъӣ аст ва агар шумо ғолиб оед ва дасти ман дар посух додан ба шумо маҳорат надошта бошад, пас оғои подшоҳ андозҳоеро, ки шумо зикр кардед, ба шумо мефиристад. Қиссаи Аҳикор 5:24

Ва вақте ки Фиръавн дид, ки Ҳайқор бар ӯ ғолиб омадааст ва ҷавобҳояшро ба ӯ баргардонд, фавран ба ҳаяҷон омад ва ба онҳо амр дод, ки андозҳои сесоларо барои ӯ ҷамъ кунанд ва онҳоро ба Ҳайқор биёранд. Сипас подшоҳ аз ӯ пурсидан гирифт, ки аз аввалин омаданаш то рафтанаш бо Фиръавн чӣ гуна муносибат кардааст ва чӣ гуна ба ҳама саволҳояш ҷавоб додааст ва чӣ гуна андозҳо, либосҳои ивазкунанда ва тӯҳфаҳоро аз ӯ гирифтааст. Ва подшоҳ Санҳериб бо шодмонии зиёд шод шуд ва ба Ҳайқор гуфт: «Аз ин хироҷ ҳар чизеро, ки мехоҳӣ, бигир, зеро ҳамааш дар дасти туст». Қиссаи Аҳиқор 6:36,46-47

Ва мо ба онҳо ҳеҷ озоре нарасондем, ва онҳо ба мо хироҷгузор шуданд ва мо ғанимати онҳоро ба онҳо баргардонидем. Аҳди Яҳудо 1:49

Пас аз он онҳо аз мо шартҳои сулҳ пурсиданд; ва бо падарамон машварат карда, мо онҳоро ҳамчун хироҷ қабул кардем. Ва онҳо ба мо панҷсад кор гандум, панҷсад бат равған ва панҷсад кӯр шароб доданд, то он даме ки қаҳтӣ фаро расид, вақте ки мо ба Миср рафтем. Аҳди Яҳудо 2:8-9